Redacţiunea, Administraţiunea, şi Tipografia:
Braşov, piaţa mare Nr. 30.
Scrisori nefrancate nu se primesc. — Manuscripte nu se retrimet.
INSERATE se primesc la Administraţiune în Braşov şi la următorele Birouri de anunciuri: în Viena: *M. Dukes, Heinrich Schalek, Rudolf Mosse, A. Oppeliks* Nachfolger; *Anton Oppelik*, *J. Danneber*, în Budapesta: *A. V. Goldberger*, *Eckstein Bernat*: în Bucuresci: *Agence Havas*, Succursale de Roumanie; în Hamburg: *Karolyi & Liebmann.*
Preţul inserţiunilor: o seria garmond pe o colónă 6 cr. şi 30cr. timbru pentru o publicare. Publicărî mai dese după tarifă şi învoială.
Reclame pe pagina a 3-a o seria 10 cr. séu 30 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI.

ANUL LIX.

„Gazeta" iese în fiă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe şése luni 6 fl., pe trei lunî 3 fl.
N-rii de Duminecă 2 fl. pe an.
Pentru România şi străinătate:
Pe un an 40 franci, pe şése lunî 20 fr., pe trei lunî 10 fr.
N-rii de Duminecă 8 franci.
Se prenumeră la tóte oficiele poştale din întru şi din afară şi la dd. colectori.
Abonamentul pentru Braşov
administraţiunea, piaţa mare, Têrgul Inului Nr. 30 etagiu I.: pe un an 10 fl., pe şése lunî 5 fl., pe trei lunî 2 fl. 50 cr. Cu dusul în casă: Pe un an 12 fl., pe 6 lunî 6 fl., pe trei lunî 3 fl. Un esemplar 5 cr. v. a. séu 15 banî. Atât abonamentele cât şi inserţiunile sunt a se plăti înainte.

Nr. 20. Braşov, Vinerî, 26 Ianuarie (7 Februarie) 1896.

O nouă afacere de corupţiune.

In nisce fatale împrejurărî se începù astădî în camera ungară discusiunea asupra budgetului ministeriului de culte şi de instrucţiune publică.

O afacere scandalósă de corupţiune ţine de două dile încordată atenţiunea generală, şi tocmai aşa cum a fost afacerea Miklos va ilustra casul Pulszky corupţiunea şi destrăbălarea, ce a domnit şi domnesce în tabĕra partidei maghiare dela putere.

E vorba de neregularităţile şi malversaţiunile, ce s'au constatat în gestiunea directorului pinacoteciiregnicolare din Budapesta, Carol Pulszky, s'a constatat însĕ numai în momentul când acesta fù transportat în institutul de alienaţî pe cuvênt, că e nebun.

Este constatat şi prin rĕspunsul ce l'a dat erî ministrul de instrucţiune Wlassics la interpelaţia deputatului Várady, că acestui Carol Pulszky i-s'a încredinţat din partea guvernului în 1894 şi 1895 colosala sumă de patru sute mii florinî pentru de-a cumpĕra după buna sa chibzuială tablourî vechî de artă pentru înzestrarea museului de bele-arte.

Pulszky a manipulat cu aceştî banî cum a credut el mai bine. A cumpĕrat din tablourî ce a găsit prin Italia şi ce i s'a părut mai eftin, şi ca un adevĕrat bonvivant ce a fost întotdéuna, a sciut sĕ împreune cu acéstă muncă a sa şi un şir de cele mai bizare şi costisitóre aventurî, şi sĕ croiască un cont lung de chieltuelî estraordinare, ce le făcea arangiând prândurî şi petrecerî în onórea artiştilor, sub cuvênt de a-i câştiga.

Ceea ce este mai sensaţional în tótă afacerea, e nonşalansa, cu care miniştrii au lăsat laptele pe sufletul viţelului, neîngrijindu-se de nicî un fel de control, şi dându-i directorului pinacotecei *carta bianca* în tóte privinţele.

Pulszky era cunoscut ca un om fără socotélă şi fórte uşuratic. Se mai scia, că galeria Eszterhazy era în mare disordine în anii din urmă aşa că se iviră plângerî atât în pressă cât şi in parlament. Ba Carol Pulszky a fost până şi de-a dreptul învinuit în cameră, pe când era deputat, că cu scirea orî din negligenţa lui au dispărut din pinacotecă tablourî fórte preţióse. Atunci c'un duel s'a fost aplanat neplăcută afacere.

Deşi tóte aceste erau sciute, şi cu tóte că însu-şî ministrul Wlassics spune, că nu s'a încredut nicîodată în Pulszky, totuşî s'a dat pe mâna omului acestuia o sumă atât de mare fără de nicî o restricţiune, fără de nicî un control. Cele dintâi sume, aprópe două sute mii florinî i-s'au dat sub Weckerle şi Csaky, ér alte două sute de mii şi mai bine i-s'au dat la 13 Ianuarie 1895, la raportul verbal al ministrului Roland Eötvös într'un timp când guvernul, în care se afla Eötvös, demisionase deja, prin urmare nicî că mai puté dispune de banii publicî ai ţĕrii.

Caracteristic este, că, precum susţine interpelantul Várady, dieta nicî c'a votat vre-odată acel credit pentru museul de bele arte.

Dér nu voim sĕ intrăm aicî în amĕnunte, ci constatăm numai, că casul Pulszky aruncă din nou lumina cea mai tristă asupra ticăloşiilor şi a favoritismului scârbos, pe care se razimă sistemul domnitor.

Carol Pulszky face parte dintr'o familiă cu mare influinţă în cercurile guvernamentale, el însuşî a fost unul din stêlpii politicei de căpĕtuire ce bântue de 20 de anî acest stat.

Numai aşa se póte esplica nemai pomenitul scandal al isprăvilor directorului pinacotecei unguresci, care în momentul, când trebuia sĕ dea séma şi sĕ-şî priméscă pedépsa cuvenită, este declarat nebun şi transportat în casa de sănătate, ér în cameră ministrul declară, că numai despre şépte mii florinî n'a dat socotéla.

Aşa se risipesc banii ţĕrii de ómenii favoriţî ai guvernului, aşa se încuibă tot mai afund corupţiunea sub scutul domnirei puternicilor clicei, care stăpânesce astădî nefericita ţéră.

Când va sosi odată timpul, care sĕ pună capĕt gróznicei corupţiunî?

CRONICA POLITICĂ.

— 25 Ianuarie.

Din nou se ivesc diferenţe la **pertractările privitóre la pact,** carî decurg în Budapesta. Astfel în şedinţa de alaltăerî a miniştrilor austriacî şi ungarî s'au iscat divergenţe părerî de esenţiale între ambele guverne, privitor la cestiunî *vamele şi comerciale.* Apoi nu se póte stabili o învoială definitivă şi cu privire la *taxele căilor ferate, şi la dările pe spirt, oleu şi la dările de consum.* Décă nu se vor fi delăturat erî amintitele divergenţe, atuncî pertractările din nou vor fi amânate, deóre-ce miniştri austriacî au trebuit sĕ plece erî séră înderĕt la Viena.

*

Intre reformele, pe carî le intenţionéză ministrul de culte *Wlassics* este şi **reforma esamenelor de maturitate.** In cestiunea acésta numitul ministru a şi convocat o anchetă, şi înainte de tóte ancheta acésta va avé sĕ desbată asupra următórelor două întrebărî puse de ministrul: 1. N'ar fi posibil, ca şcolarî cu progres „laudabil" şi „bun" sĕ fiă liberaţî de partea *verbală* a esamenului de maturitate? 2. Ce fel de uşurărî şi simplificărî de natură formală s'ar puté întroduce la esamenele de maturitate? — Ministrul îşî motivéză întrebarea primă prin împrejurarea, că el crede, "că prin o ast-fel de dispoşiţiune s'ar potenţa ambiţiunea şi diliginţa şcolarilor.

*

De câte-va dile **pressa rusésca** se ocupă éră-şî mult de cestiunea trecerei **prinţului Boris** moştenitorul tronului bulgar la ortodoxiă.

Diarul *„Swet"* scrie: „Décă Rusia se va convinge, că în Bulgaria a prins rădĕcină o strictă ordine, şi că nu se face glumă cu trecerea prinţului Boris, bucuria în Rusia va fi mare şi ea va *sci sĕ dovedéscă acésta Bulgariei.* In orî-ce cas trecerea prinţului Boris la biserica ortodoxă va inaugura o nouă epocă în raporturile dintre Bulgaria şi Rusia.

„Nowoje Vremja" scrie: „Prinţul Ferdinand nu va avé sĕ se căiască de actul trecerei prinţului Boris şi printr'însul va delătura o causă esenţială a indiferenţei Rusiei faţă cu Bulgaria, căcî prin aceea, că prinţul Ferdinand se acomodéză tractatului din Berlin, va înceta de-a fi un usurpator".

Tot cu privire la botezul prinţului *Boris* se anunţă, că mama lui, *princesa Bulgariei*, a întîmpinat hotărîrea soţului sĕu cu resignaţiune. Se dice însĕ, că ea nu va lua parte la ceremonià în 2 Febr. v., ci va pleca mai înainte cu curtea ei din Bulgaria şi va petrece timp nedeterminat în Francia de sud. După altă versiune ducele de Parma sĕ fi cerut, ca princesa sĕ se întórcă în casa părintelui sĕu, adecă sĕ părăséscă cu totul pe prinţul Ferdinand.

*

Din Roma se depeşéză, că acolo domnésce *mare agitaţiă* în urma scirilor mai nouĕ sosite din Africa. S'a lăţit adeca scirea că armata italiană din Africa stă imediat înaintea unei *lupte decisive.* Generalul *Baratieri*, comandantul espediţiunei italiane, a primit scirea, că armata inimică, în frunte cu regele *Menelik* se îndréptă direct spre Adua, şi se apropià de armata italiană. Spiritele sunt atât de agitate în Roma, încât regele *Umberto* a trebuit sĕ amâne balul de curte, ce avea sĕ se dea erî.

FOILETONUL „GAZ. TRANS."

Namman Abbas.

De *C. Tanera.*

(Urmare).

Namman nu se gândia nicî un minut la un resultat nefavorabil. Des de diminéţă sosi un curier şi-i anunţă, că Mutessariful a plecat dala hanul Minjes, şi în curênd va trece prin valea Wadi el Hattin. Deja o óră mai înainte Namman Abbas ajunse la locul ales de dênsul. Petri marî şi blocurî de stâncă îl ascundeau dinaintea privirilor nechemate, el însu-şî putea însĕ privi liber la drumul ce ducea pe dinaintea lui, şi în cas de necesitate putea chiar sĕ dispară printre crepăturile de stâncă, de carî era încungiurat.

In mână cu puşca sigura şi bine umplută, stetea acum Namman la pândă şi ascepta.

Inc'odată avù sĕ lupte cu sine o luptă grea sufletéscă. Faptul, că voia sĕ împusce dintr'un loc ascuns, ca şi un asasin, pe un om, nu-i făcea mult scrupul. Munţii sĕlbaticî ai Libanonului, Hermonului şi Antilibanonului au şi locuitor sĕlbaticî, şi nu numai fiă-care Maronit, ci chiar şi fiă-care Drus mohamedan, fiind întrebat de părerea sa, nicî-odată n'ar fi numit o faptă, ca cea intenţionată, un asasinat, ci o rĕsbunare de sânge impusă.

Dér îl întrista împrejurarea, că el era tatăl ei, tatăl Dilrubei! Cu tóte acestea Abbas alungà dela sine tóte cugetele contrare planului de rĕsbunare, şi se sforţà sĕ rĕmână linistit.

In fine audi tropot de cai. Se ivi un sergent, şi după el mai mulţî sub-oficerî şi soldaţî, călărind unul după altul, căcî drumul era fórte strîmt. Acum se ivi Paşa înaintea stâncei. Namman îl recunoscù numai decât. Mutessariful, ca şi ceilalţî călăreţî nu priveau în lăturî, ci numai înainte, fiind fiă-care ocupat cu calul sĕu, deóre-ce un pas greşit putea sĕ facă pe orî-care sĕ dispară în abisul întricoşat. Era decî de lipsă cea mai mare precauţiune.

Inima Maronitului începù a bate puternic. Cu tóte că era convins, că intenţiunea sa este îndreptăţită, totuşî acesta era cel mai agitat şi grav moment din întréga sa viéţă de până acum.

Namman nu 'l lăsà nicî un moment din ochî pe Paşa. De aceea nicî nu observà bine, că cine se află in suita lui Selim Bairakdar.

Acum era momentul potrivit! Jertfa rĕsbunărei sale sosise chiar la distanţa cea mai potrivită pentru a fi împuşcată. Pentru de-a nimeri sigur inima Mutessarifului, Maronitul eşi de după stâncă, puse puşca la ochî şi ţinti. In momentul acela, o voce femeiască strigà într'un ton îngrozitor: „Namman Abbas, este tatăl meu!"

Maronitul tresărì şi dete foc. Scia că ţintise rĕu, probabil, că nicî nu nimerise. Sunetul puşcăturei răsunà ca un tunet printre stâncî. Calul Mutessarifului cădù la pământ şi lunecà la drépta drumului pe o cóstă de stâncă în jos, trăgênd după sine pe călăreţ. In momentul acela Dilruba sări de pe cal şi alergà după tatăl ei. Maronitului însĕ îi trăsnì ca un fulger prin minte: „Ea nu scià cât de periculos e păretele de stâncă. Va cădé şi se va prăpădi!"

Iute aruncà dela sine puşca; cu câte-va săriturî o ajunse, o cuprinse şi duse pe fata, care nu era în stare sĕ dică nicî o vorbă, la un loc sigur.

Imediat se trezi, că e încungiurat de cincî soldaţî, carî îşî îndreptară asupra lui revolverele. Numai singur împrejurarea, că el mântuise dela mórte sigură pe fiica Mutessarifului, făcù pe soldaţî sĕ se indoéscă, că au înaintea lor un bandit. Atuncî păşì spre Namman Abbas Mutessariful, care nu se rănise de loc la cădere, de altă parte însĕ Dilruba se postà strîns înaintea lui, aşa că soldaţii plecară la pământ armele, de frică sĕ nu-i se întêmple ceve tinerei fete.

In ton serios îl întrebà acum Paşa: „Pentru-ce mi-ai împuşcat calul?"

— „Calul tĕu? Glonţul meu era destinat pentru inima ta."

— „Pentru ce ai încercat sĕ-mî răpescî viéţa? Cine escî tu?"

— „Nu mĕ cunoscî, Selim Bairakdar? Nu ţi-a povestit fata ta, că cine sunt eu?"

La acestea dise Dilruba: „Nu, Namman Effendi. Nu ţi-am împlinit porunca, pentru-ca sĕ nu fac pe tatăl meu, sĕ te prindă şi aresteze. Eu însu-mî începui ai fi păzitórea vieţii sale, îl făcui sĕ mĕ ia cu sine în tóte călĕtoriile sale, şi acum vedî,

„Kölnische Volkszeitung“ publică unele amĕnunte interesante asupra **audienţei principelui Ferdinand al Bulgariei la Papa**, ce ḑice, că le-a primit din isvor demn de credinţă. Intre altele numita fóia comunică, că Papa a primit pe principele stând în picióre. Principele l'a rugat sĕ-şi dea învoirea la trecerea prinţului Boris. Papa s'a uitat lung la principele şi a ḑis apoi cu voce firmă: „Voiţi ca sĕ încuviinţez mórtea fiului vostru? Căci trecerea la şismă însémnă mórte în sens catolic“. Principele rĕspunse, că are o situaţiă grea, şi că e silit sĕ facă acest pas. Papa îi ḑise atuncĭ: „Principe! este vina vóstră, décă situaţia vóstră a devenit aşa de grea. De ce n'aţi refusat hotărît acum un an când vi-s'a pus întrebarea, décă fiiul vostru v'a trece la biserică bulgară, atuncĭ a-ţĭ fi lucrat ca un bun catolic“. Mai departe Papa îi ḑise: „Consângenii voştri din casa Saxen-Coburg ţin tare la credinţa lor şi de aceea sunt iubiţĭ şi stimaţĭ de poporul lor, deşi supuşii lor în cea mai mare parte nu sunt catolicĭ. Când ducele de Parma a venit la mine sĕ-mĭ arate logodna fiicei sale cu prinţul Bulgariei, eu i-am arĕtat greutăţile şi i-le-am pus pe inimă. El mi-a dat în numele sĕu şi al vostru cuvêntul de onóre, că copiii ce se vor nasce din acéstă căsĕtoriă vor fi crescuţĭ numai în religia catolică, şi atuncĭ numai mi-am dat învoirea la căsĕtoria vóstră“.

In fine Papa dădu sĕ cunóscă prinţului, că ar lucra în contra credinţeĭ sale şi ar călca cuvêntul sĕu faţă cu Papa, décă şi-ar boteza pe fiul seu. In privinţă politică observă Papa, că pasul principelui nu póte fi privit de nicĭ un guvern ca echitabil şi inţelept.

Din dieta ungară.

In şedinţa dela 4 Februarie s'au terminat desbaterile asupra budgetului ministeriului de interne, rĕmând ca erĭ, în 5 Februarie, sĕ încépă desbaterile asupra *budgetului ministeriului de culte*, carĭ desbaterĭ de sigur vor oferi şi de astă-dată momente „interesante“ din punctul nostru de vedere.

Din cursul discuţiunilor dela 4 Februarie comunicăm următórele amĕnunte:

Fiind vorba despre *institutele de alienaţĭ*, deputatul **Illyés** *Bálint* arată, că *dintre 17 milióne de locuitorĭ ai Ungariei, 47,500 sunt nebunĭ*; cu tóte acestea casele de nebunĭ şi spitalele cu despărţăminte pentru nebunĭ, câte sunt în Ungaria, abia pot adăposti în interiorul lor 3000 de nebunĭ; restul, în numĕr de 42½ miĭ, sunt lăsaţĭ în îngrijirea familiilor, fiind spre spaima şi primejdia societăţii.

Ministrul **Perczel** declară faţă cu aceste constatărĭ, că în timpul cel mai scurt va fi predată în folosinţa publicului o nouă casă de nebunĭ, la Nagy-Kálló, întocmită pentru 250 nebunĭ; afară de asta, la Gyurgyevo, Kaposvár şi Szegzárd s'au luat mĕsurĭ pentru a puté interna în spitale câte o sută de nebunĭ, etc.

S'au luat cu plăcere la cunoscinţă declaraţiunile ministrului. Numai case de nebunĭ sĕ fiă, căcĭ nebunĭ, carĭ sĕ le populeze, sunt destui în Ungaria!

La posiţia privitóre la *siguranţa publică*, deputatul **Szacsvay** arată, că se fac marĭ abusurĭ cu aplicarea legilor privitóre la forţa brachială şi că gendarmii sunt întrebuinţaţĭ pentru a face servicii de corteş în favorul partidului dela putere. Dovadă alegerile de deputaţĭ din urmă.

Dion. **Pazmandy** vré sĕ arate, că mai ales în oraşele din provinciă, siguranţa publică e într'o stare deplorabilă şi acésta din causă, că poliţiştii sunt rĕu plătiţĭ. In urma acésta oficiile poliţienescĭ nu sunt îmbrăţişate de puterĭ capabile. Ca dovadă se provócă la Cluşiu, unde ḑice, că *cu ocasia pertractărei procesului pentru Memorand, jumĕtate dintre poliţiştĭ au fugit.* Nu găsesce mijloc mai potrivit pentru vindecarea acestui neajuns, decât trecerea poliţiei în mânile statului. Ce privesce *gendarmeria*, cere ca acésta sĕ nu mai fiă pusă în servicii politice, ca la Neutra etc. E rĕu, că preşedinţilor dela alegerĭ li-se dă putere neţĕrmurită asupra gendarmeriei, căcĭ ce s'ar întêmpla, d. e., décă preşedintele unei alegerĭ şi-ar pierde minţile?... Cere, în fine, înmulţirea gendarmeriei şi provederea ei cu haine de vară.

Gavriil **Ugron** ḑice, că gendarmeria e folosită *pentru de-a suprima prin ea libertatea pressei.* Aşa d. es. „partida poporală“ a divulgat nisce tipăriturĭ intitulate: „Ce vré partida poporală?“ In comuna Kis-Oroszi, din comitatul Torontal însĕ gendarmii înarmaţĭ au umblat din casă în casă pe la cetăţenĭ şi au confiscat aceste tipăriturĭ. Noi însĕ în ceea ce privesce libertatea de pressă avem legĭ; décă vre-o tipăritură conţine în sine imoralitate, séu vatĕmă statul, domnitorul etc. ea se póte confisca *prin sentinţă judecătorésca.* Dér ca producte de-ale pressei sĕ se confisce fără sentinţa judecătorésca, *noi nu-o putem suferi* (Aprobărĭ sgomotóse în stânga şi stânga estremă). Cine ni-ar puté garanta, că ceea ce se sĕvîrşesce astăḑĭ în contra „partidei poporale“ sub scutul popularităţii, acea se va face mâne în contra nóstra, chiar şi fără de a-şĭ câştiga prin acésta popularitate? — Cere, dela ministrul, ca în cestiunea acésta sĕ facă cercetare, căcĭ „partida poporală“ — ḑice el — nu se póte suprima în astfel de mod; mai bine este, ca ea sĕ se lase a se desvolta liber, ca astfel cu atât mai bine sĕ putem ridica la valórea adevĕrurile nóstre faţă cu agitaţiunile ei. (Vii aprobărĭ în stânga şi în stânga estremă.)

Ministrul de interne Perczel, rĕspundĕnd lui Pazmandy, ḑice, că din cause financiare nu va puté spori gendarmeria în anul acesta; *în budgetul anului 1897 se va socoti atât înmulţirea, cât şi provederea gendarmeriei cu haine de vară.* Ce privesce *trecerea poliţiei în mânile statului*, s'au şi făcut paşĭ în direcţia acésta, întru cât adecă s'a făcut socotéla, constatarea sumei, ce-o costă astăḑĭ pe oraşele din provinciă susţinerea poliţiei. Faţă cu cele întêmplate în Kis-Oroszi, despre carĭ a vorbit Ugron, ministrul promite, că va ordona cercetare.

Jubileul „României June“.

Viena, 29 n. Ian. 1896.

Pregătirile societăţii *„România Jună“* pentru serbarea jubileului de 25 anĭ progreséză în mod îmbucurător. Comitetul ales pentru aranjarea festivităţilor cu ocasiunea iubileului, sub conducerea D-lui *Dr. Ciurcu*, face cele mai estinse pregătirĭ. Sunt şanse, că un tren de plăcere va pleca din Bucurescĭ, spre a aduce óspeţii din România, carĭ vor participa.

Cele mai distinse puterĭ artistice române sperăm sĕ le audim concertând cu acea ocasiune înaintea publicului vienez, contribuind ast-fel la mărirea nimbului naţional românesc.

Comersul festiv promite a deveni una dintre cele mai frumóse sĕrbărĭ studenţescĭ de acéstă natură.

Numĕrul membrilor societăţii s'a sporit în anul acesta considerabil relativ cu anii precedenţĭ. Avem opt membrii tinerĭ, harnicĭ şi plinĭ de interes atât faţă de societate, cât şi faţă de cele „naţionale“, şi cu drept cuvênt putem decĭ spera, că locul fruntaş, ce-l ocupă „România Jună“ între societăţile surorĭ vieneze, şi renumele sĕu de care se bucură înaintea publicului românesc şi strĕin, o sĕ-l afirme şi merite şi în viitor.

Pentru *„Almanachul festiv“* au încurs multe lucrărĭ de valóre mai mare şi mai mică. Ne lipsesce încă colaboratul M. S. Reginei poete Carmen Sylva spre a puté începe esmiterea listelor de subscripţie. Pe cum sunt însĕ informat, augusta suverană, ca şi în trecut, aşa şi cu ocasia acestei importante sĕrbărĭ a „României June“, o sĕ ne învredniceséă de înaltul sĕu patronat.

Nucleus.

Proclamaţiunea principelui bulgar.

In şedinţa de Marţĭ a Sobraniei bulgare a cetit ministrul-preşedinte Stoilow proclamaţiunea principelui Ferdinand cătră naţiunea bulgară, dată din incidentul trecerei fiiului sĕu a micului prinţ Boris la religinea ortodoxă. Proclamaţiunea este de următorul cuprins:

„Declar iubitului meu popor, că mi-am dat tóte silinţele posibile, de-a împlini promisiunea, ce am dat'o de pe tron representanţilor naţiunii, şi că m'am luptat din tóte puterile mele, că sĕ delăturez greutăţile, ce se puneau în calea împlinirei ferbintei dorinţe a întregei naţiunĭ: trecerei moştenitorului tronului în sinul bisericei naţionale.

După-ce am împlinit datoririle respectului faţă cu toţĭ aceia, dela carĭ atêrna înlăturarea acestor greutăţĭ, şi am vĕḑut speranţele mele zădărnicite, *deóre-ce acolo, de unde am aşteptat, n'am aflat o înţeléptă pricepere pentru aceea, de ce are lipsă Bulgaria*, credincios promisiunei date prin jurĕmênt mult iubitului meu popor, *am hotărît din propria mea iniţiativă*, de a depărta tóte piedecile, spre a aduce pe altarul patriei cea mai mare şi cea mai grea jertfă.

Fac, decĭ, cunoscut tuturor Bulgarilor, că în 2 Februarie a. c. în sĕrbătórea Intêmpinărei Domnului se va sĕvêrşi sfântul botez al moştenitorului tronului Boris, prinţ de Tirova, după ritul bisericei naţionale ortodoxe. Regele Regilor sĕ bine-cuvinte acéstă hotărîre şi sĕ ia în scutul sĕu pentru tot-déuna patria nóstră şi casa nóstră!

Dat în capitala nóstră *Sofia* în 20 Ianuarie în anul mântuireĭ 1896, al nouĕlea an al domniei Nóstre

Ferdinand.“

După cetirea acestei proclamaţii, adunarea şi publicul isbucniră în strigăte frenetice de „urra.“ Conducĕtorul partidei unioniste, Bobcev, ţinû un discurs scurt adênc simţit, în care accentuă însemnătata acestui moment istoric şi învită adunarea sĕ strige un „urra“ prinţului Ferdinand, la care acesta a rĕspuns în mod entusiasmat. In fine propuse, ca Sobrania sĕ mulţămescă în corpore principelui Ferdinand.

SCIRILE ḐILEI.

— 25 Ianuarie.

Coróna şi mileniul. După cum i-se anunţă lui „Orsz. Ert“. din Viena, prinţul Rudolf Liechtenstein, unul dintre demnitarii dela Hofburg a lăsat sĕ se desemneze acele dóuĕ calese de gală în carĭ vor fi transportate la 5 Iunie c. coróna St. Ştefan şi emblemele de încoronare în biserica Mathia din Buda, şi la 8 Iunie c. în noul parlament ungar. In cea dintêi calésă vor fi aşeḑate coróna şi emblemele, ér în a doua vor ocupa loc custosii corónei Iosif Szlavy şi br. Bela Radvánszky.

—o—

Un dar al monarchului. Majestatea Sa va dărui — cum ḑic foile budapestane — universităţii din Cluşiu „pentru eternă aducere aminte de mileniu (!!)“ cincĭ lanţurĭ de aur şi cincĭ toiagurĭ de onóre pentru decanii universităţii. Cu construirea acestor insignii este încredinţat aurarul Moriţ Wisinger din Budapesta.

—o—

Logodirea regelui Serbiei. „Figaro“ din Paris, anunţând logodirea regelui *Alecsandru* al *Serbiei* cu princesa *Elena*, a treia fiică a principelui de *Muntenegru*, vede în acésta căsĕtoriă sancţionarea politicei rusescĭ, deórece Ţarul şi Ţarina vor fi naşi şi vor fi representaţĭ prin ducele George şi soţia sa, o soră a miresei. Cea mai mare dintre surorile miresei este măritată după marele duce Petru Nicolaevicĭ.

—o—

Teatru german în Braşov. Genialul óspe *Ferdinand Bonn*, dela teatrul curţii din Viena ţine încordată atenţiunea publicului din oraşul nostru deja de patru ḑile. In piesele ce le-a jucat cu trupa teatrului sibiian a secerat admiraţiune generală. D-l Bonn e escelent atât ca erou, dramatic cât şi ca amorez şi în rolurile caracteristice. Acésta au doveḑit'o prestaţiunile sale în piesele: „Veilchenfresser“ de Moser, „Schmetterlingsschlacht“ de Sudermann, „Ein Lusspiel“ de Benedik, şi drama „Das Glück im Winckel“ de Sudermann. Subt ultimei drame, luat din viaţa modernă, conţine mulţime de momente mişcătóre şi scene înălţătóre. Piesa este una din cele mai originale ale lui Sudermann şi chipul cum se încheie e cu totul neobicinuit. Când ascultătorul ar crede, că se începe deslegarea finală a acţiunei, ea se şi finesce şi se finesce cu mult efect. Eroul dramei este un baron însurat, care iubesce pe alta şi este iubit, dér eroina în momentul decisiv avênd s'aléga între el şi soţul ei care o îndatorase prin bunătatea sa, alege pe cel din urmă, mulţămindu-se cu fericirea din unghiuleţul căsniciei sale. D-l Bonn cu temperamentul sĕu viu, cu forţa de a se stăpâni când îi ardea în piept un vulcan de sentimente, a fost un erou al dramei cum nicĭ Sudermann nu şi l'a închipuit mai perfect. Membrii trupei, cu d-ra Gabriela Erfurth, au sprijinit jocul distinsului artist brav şi cu succes.

Astăḑĭ Joi se va da „Familienbande“ de Bonn, care prin urmare se va presenta deséră nu numai ca artist, ci şi ca scriitor. Vinerĭ va ţiné d-l Bonn o prelegere tot în sala de concerte.

—o—

---

că am făcut bine. Mi-a succes sĕ feresc mâna ta de un omor, şi pe tatăl meu l'am mântuit dela mórte“.

— „Ce sĕ însemneze tóte acestea?“. întrerupse Paşa pe fiica sa. „De unde îl cunoscĭ tu pe acest bandit?“

— „Bărbatul acesta nu e bandit, tată, ci e salvatorul meu; este bărbatul, în casa căruia am fost primită şi am fost îngrijită mai bine ca orĭ şi unde pe pămênt“.

— „Nu înţeleg nimic din tóte acestea. Din ce motiv a puşcat nebunul acesta asupra mea?“

— „Iţĭ voiu spune eu, Selim Bairakdar Paşa“, strigă acum Maronitul. „Eu am fost copilul acela, pe care tu cu mânile tale proprii l'ai aruncat în flacările bisericei arḑênde, în ḑilele înfricoşate ale persecuţiunilor Creştinilor din Damasc. Eu sunt singurul membru bărbătesc al unei familii numeróse şi fericite odinioră, care am scăpat cu viéţă din mânile ucigaşe ale tale şi ale bandelor tale; am voit sĕ rĕsbun prin mórtea ta pe multe mii de Creştinĭ omorîţĭ. Dumneḑeu a dispus altmintrelea. Am căḑut în mânile tale. Implinesce acum fapta ta începută la 1860, şi nimicesce prin mine pe cel din urmă descendent al familiei mele. Sunt gata sĕ mor“.

Óre îl cuprinse pe Paşă căinţa pentru faptele sale de atuncĭ, orĭ doră fu înfluinţat de ochii fiicei sale, carĭ erau aţintiţĭ asupra sa cu o espresiune implorătóre? El ordonă subofic̣erilor şi soldaţilor, carĭ şi acum steteau ameninţător în jurul Maronitului: „Faceţĭ loc, şi urcaţĭ-vĕ pe caĭ“. In timp ce soldaţii grăbiră sĕ împlinéscă ordinul Mutessarifului, acesta se întórse spre Namman şi-i ḑise: „Ai vrut sĕ-mĭ prăpădescĭ viéţa. Pentru acésta ţi merita mórtea. Dér eu îţĭ datorez viaţa fiicei mele. Escĭ liber. Plécă, şi nu mai cuteza sĕ te arĕţĭ în apropierea mea“.

La cuvintele acestea tot sîngele i-se urcă Maronitului în cap. Cu voce înaltă strigă el: „Turc îngâmfat. Credĭ că ai inaintea ta un servitor? Nu-mĭ trebue graţia ta. Décă mĕ laşĭ acum din mânile tale, atuncĭ îţĭ jur, că ḑiua-nóptea nu voi odihni, pân' ce nu voi rĕsbuna familia mea şi pe conaţionalii mei, pân' ce nu veĭ zăcé mort la piciórele mele“.

(Va urma).

postă de către farmacistul A Moll, liferentul curții din Viena Tuchlauben 9. In farmaciile din provincia se se céră preparatul lui Moll provedut cu marca de contravenție.

D-l I. Slavicĭ în Bucurescĭ.

Cetim în „Timpul“ dela 24 Ianuarie c.:

La „*Tribuna*“ din Sibiiu era destăinuirilor continuă. Acum în urmă se publică o scrisóre a d-lui I. Slavicĭ încurcată și cu șépte înțelesurĭ, ca tot ce ese din condeiul unui scriitor a cărui calitate măiastră pare a fi obscuritatea, dér totușĭ interesantă prin cele ce lasă sĕ se ghicéscă.

Din acéstă lungă scrisóre un lucru este ciudat. D-l Slavicĭ, după ce spune, că D-rul Rațiu este cel mai autorisat representant al Românilor din țĕrile corónei S-lui Ștefan, adăogă: „însĕ aici, în țéra acésta, *mai ales astădĭ* representantul autorisat al Românilor de peste Carpațĭ e d-l Eugen Brote“.

Vedĭ, asta e lată.

Acum câțĭ-va anĭ într'o serie de portrete umoristice Jiquide zugrăvise pe d-l Slavicĭ cu un vultur cu două capete pe frunte.

Se vede, că d-l Slavicĭ a luat lucru la serios și șĭ-a închipuit, că tóte lucrurile în lumea asta trebue sĕ aibă câte două capete. De aceea d-sa dă Românilor din Ungaria fără scirea și voia lor, capul d lui Eug. Brote.

Un lucru însĕ rĕmâne misterios: Pentru-ce o a doua căpățână trebue neapĕrat sĕ fiă la Bucurescĭ, ér nu la Deva, Caransebeș, Rusciuk séu Tombuctu.

O altă mică indiscreție: Pentru-ce d-l Eugen Brote sĕ fiă capul din Bucurescĭ al Românilor din Ungaria *mai ales adĭ?* Noi, în „*Monitorul Oficial*,“ n'am vĕdut încă decretul d lui Sturdza, prin care d-l Eugen Brote este numit căpățâna Bucureștiană a partidului românesc din Ungaria.

Décă acest decret esistă, d-l Slavicĭ e dator sĕ-l publice.

Risipă de banĭ publicĭ.

Din Budapesta se vestesce o nouă scire sensațională. Directorul galeriei de tablourĭ, Carol *Pulszky*, a nebunit. El a fost internat alaltăerĭ în casa de nebunĭ din Budapesta, după ce mai întâiŭ *a păpat o sumă de aprópe 400,000 fl.*, pe carĭ ministrul unguresc de culte i le-a pus la disposițiă pentru ca sĕ cumpere tablourĭ pentru înființarea unui museu de belearte.

Eată câte-va amĕnunte:

Fostul ministru al instrucțiunei, Albin *Csaky*, proiectase pentru mileniu înființarea unui *museu de bele-arte*, cu a căruia realisare însărcină pe Carol Pulszky, directorul galeriei regnicolare. In primăvéra anului 1894 'i s'au și dat lui Pulszky *250,000 fl.*, cu carĭ a plecat în Italia, ca sĕ cumpere obiecte de bele-arte pentru museu. De aci datéză causa îmbolnăvirei luĭ.

Pulszky a mers mai întâiŭ la Veneția, unde lucrul cel dintâiŭ i-a fost, ca sĕ-șĭ închirieze *cincĭ gondole admirabile*, cu carĭ diua întrégă îșĭ petrecea pe mare. Aci făcù cunoscință și cu artista Eleonora *Duse*, ale căreia farmece îl răpiră pe Pulszky în așa mĕsură, încât cu una dintre cele mai dintâi musicĭ ale Veneției el arangià o serată cu lampióne în onórea ei.

Printre aceste chefurĭ, Pulszky mai făcea din când în când și câte-un târg. Ca directorul galeriei de tablourĭ al Ungariei, el avea legăturĭ cu diferițĭ vĕndătorĭ de tablourĭ, antiquarĭ și agențĭ italienĭ. La recomandarea acestora, el cumpĕra tot ce-i venì înainte. Trimise de-acolo lădĭ întregĭ de tablourĭ la Budapesta, unde însĕ, când se despachetau lădile, toțĭ rĕmâneau uimițĭ, nu de frumseța tablourilor, ci tocmai din contră, de simplicitatea și uriciunea lor.

Din Veneția s'a dus Pulszky la Milan, Genua și Roma, de unde reintorcêndu se, aduse cu sine încă o mulțime de chipurĭ fără nicĭ o valóre. Pulszky îșĭ dete socotéla și secretarul ministerial Szalay Imre cercetă socotelile și tablourile cumpĕrate, ér la urmă raportă, că Pulszky a corĕspuns în mod strălucit misiunei sale.

Acum 'i s'au dat lui Pulszky *alte 126,000 fl.* ca sĕ mai mérgă odată în Italia pentru a cumpĕra tablourĭ. Cu aceștĭ banĭ Pulszky plecà, însĕ nu în Italia, ci de-a dreptul la Londra, de unde apoi, după-ce șĭ-a făcut cheful, s'a întors în Italia.

Cu ocasiunea acésta el cumpĕrà un tablou, ce se dicea că ar fi al lui Rafael, séu Prombo. „Münch. Allg. Ztg.“ însĕ publicà atuncĭ un articul, în care îșĭ bătù joc de „cumpĕrătorul oficial al statului ungar“, căcĭ tabloul era fals.

Tablourile, ce el le aduse cu sine din acéstă a doua călĕtoria, au surprins tot atât de mult și tot în asemenea mod pe cei din Budapesta, ca și cele dintâiu.

De aci înainte a început sĕ devină tot mai escentric, până ce alaltăerĭ a trebuit sĕ fiă internat în casa de nebunĭ, constatându-se la el, *paralisia progresivă*

*

Vestea despre nebunirea lui Pulszky a produs în ministeriul de culte și instrucțiune publică mare deprimare, mai ales fiind-că tocmai acum Wlassics se află în préjma desbaterei budgetului portofoliului sĕu, cu care ocasiă are sĕ-șĭ dea séma și despre museul de bele-arte. Ministrul Wlassics a cerut numai decât informațiunĭ dela un consilier de secțiune, dér acesta a declarat, că nu póte da informațiunĭ, din causă că Pulsky *încă n'a presentat nicĭ un raport despre resultatul călĕtoriei sale de-a doua*. In urma acésta ministrul imediat a ordonat a se face cercetare și comisia investigătóre deja la început a și aflat cele mai marĭ neregularitățĭ. Pe masa de scris a lui Pulszky s'au găsit epistolele nedesfăcute de aprópe o jumĕtate de an, în carĭ diferițĭ cunoscuțĭ ai sĕi de prin Italia îi cereau informațiunĭ în causa cumpĕrărilor făcute de el, ba unii îl și amenințau.

Destul că despre cele 125,000 fl., ce i s'au dat lui Pulszky mai în urmă, *nu esistă nicĭ o dare de semă*. Amicii lui Pulszky spun, că în Italia Pulszky a arangiat multe serate strălucite. Gazetele cred, că el s'a smintit la minte în Decemvre a. tr., când Wlaszics îl provocà în terminĭ aspri, sĕ-șĭ dea socotéla în timp de 24 óre. Nebunia lui s'a potențat însĕ, când s'a descoperit hoția cu concesiunea de căi ferate a fișpanului Miklos Gyula, care lui i-a fost cel *mai bun amic*.

Foștii grănițerĭ românĭ din Bănat și pădurile lor.

(Urmare.)

Scopul principal ce se urmăresce în administrația și exploatarea bunurilor Comunității, este satisfacerea trebuințelor gospodărescĭ ale foștilor grănițerĭ, în lemne de construcțiă și de foc, și întreținerea vitelor.

O familiă, făcênd parte din comunitate, are dreptul, pe fiă-care an și gratuit, la 2 m. c. 84 lemne de clădit séu de lucru, și la 27, 28 stere lemne de încăldit, adaugă aci: pentru familiile carĭ se vor fi sporit după 8 Iuniu 1871, cuantumul lemnelor de foc este de 27.28+23.72=51 stere. Cine are trebuință de un plus de lemnărie peste ceea ce-i compete, îl plătesce, însĕ cu un preț mai scădut de cât cumpĕrătorii neîndrituițĭ. Pentru pășunatul vitelor marĭ și micĭ, și pentru introducerea rîmătorilor la ghindă și jir, toțĭ plătesc o taxă fórte mică, stabilită pe capul de vită, pe când locuitorii negrănițerĭ plătesc taxe mai marĭ.

Școla și biserica din comunele îndrituite au și ele partea lor ca și familiile.

Etă o organisațiă înțeléptă și cu minte făcută. Ast-fel se și esplică starea materială înfloritóre a sătenilor foștĭ grănițerĭ din Bănat, pe carĭ foștii noștri clăcașĭ cu drept cuvênt o pot invidia.

In adevĕr, osebit de posesiunea pămêntului de cultură, care la grănițerĭ este regulată fórte de mult și cu îmbelșugare, prin ce string astădĭ arendașii pe sătenii noștri décă nu prin pășunarea vitelor? Er drepturile la pădure ale foștilor clăcașĭ pentru lemne de foc și de clădit stau și adĭ nereglementate.

* * *

V. Personalul silvic, atribuțiile și retribuțiunea lui. — Articolul 18 al Statutului dispune, ca, imediat după alegerea comitetului, representanța are sĕ alégă și un „oficiu de economiă“. Prin acest oficiu de economiă se înțelege întreg personalul însărcinat cu gestiunea serviciului silvic. Oficiul este subordonat comitetului, are reședința în Caransebeș, și se compune din personalul central séu de direcțiune, și personal exterior de gestiune.

a) Personalul central cuprinde: un administrator silvanal, cum ar fi la noi un fel de inspector silvic, șef al biuroului; un cancelist, ajutor al administratorului; un controlor comptabil, numit și taxator; un diurnist (copist) și un sĕrvitor.

b) Personalul esterior se compune din cel puțin patru forestierĭ de revir (ocol silvic); actualminte sunt cincĭ șefĭ de ocóle, ajutațĭ de brigadierĭ și pădurarĭ, carĭ în localitate se numesc „primcodrenĭ“ și „codrenĭ“ (art. 19).

In casa oficiului de economiă se pot păstra numai atâțĭ banĭ, câțĭ sunt de lipsă pentru trebuințele lunare ale oficiului. Prisósele se pun într'o casă principală cu trei chiei, dintre care una se ține de președinte, ér cele-alte de doi membri desemnațĭ anume de comitet din sinul sĕu (art. 23).

Salariile agenților silvicĭ, atât din serviciul central, cât și ale celor din serviciul esterior „nu pot fi mai micĭ decât ale corespundĕtórelor categorii de dirigătorĭ silvanalĭ ai statului, de pe teritorul fostului confiniu militar“; însĕ, pentru a puté fi numițĭ în funcțiune, ei trebue sĕ îndeplinéscă aceleа-șĭ condițiunĭ, carĭ sunt prescrise pentru agenții statului de pe numitul teritor (art. 20).

La începutul organisării, mai toțĭ împiegații forestierĭ, chiar și acei inferiorĭ, erau de naționalitate străină. Representanța însĕ și comitetul, conscii de datoria lor de bunĭ Românĭ, au luat imediat hotărîrea de-a forma silvicultorĭ românĭ, dând tinerilor bacalaureațĭ burse pentru școlele superióre de silvicultură din Viena și Schemnitz.

Astădĭ au silvicultorii lor. Așa, din întreg personalul silvic superior, menționat mai sus, se mai aflau în 1893 numai doi străinĭ: administratorul și șeful ocolului din Caransebeș, absolvențĭ ai școlei medii de silvicultură din Weisswasser (Boemia) și pe carĭ îi menține în funcțiune fiind bĕtrânĭ, pe când ceilalțĭ sunt toțĭ Românĭ, absolvențĭ ai școlei superióre de silvicultură din Schemnitz, cu stagiul cerut, unii dintr'ênșii avênd și esamenul de stat, cerut de codul forestier ungar.

In anul trecut era: ajutor al administratorului d-l Brăila Ilie, taxator d-l Balaș în serviciul central; ér d-nii Otto Popovicĭ, Aurel Popescu, Vasile Săgârcianu și R. Soloșĭ, șefĭ ai ocólelor din Ohaba-Bistrei, Teregova, Orșova și Bozovicĭ, în serviciul esterior.

De brigadierĭ și pădurarĭ fără cunoscință de carte nu se pomenesce aci. Mai nainte se recrutau aceștia dintre sergenții și corporalii liberațĭ de sub arme. Cei aflațĭ în serviciu la promulgarea noului cod silvic, au dreptul sĕ păstreze mai departe funcțiunile, décă pot depune esamen silvic de anumite cunoscințe. Acéstă disposițiă duréză însĕ numai dece anĭ după promulgarea legii silvice. Codrenii și prim-codrenii recrutațĭ în urmă posed toțĭ certificate de absolvirea unei școle practice de silvicultură cu curs de doi anĭ și un an de practică după terminarea cursului. Esistă patru asemenea școle, una în Ardeal la Udvarhely, două în Ungaria la Szeghedin, Liptó-Ujvar și a 4-a în Banat, lângă Timișóra.

Lefile și indemnisațiunile impiegaților sunt reglementate până la cele mai micĭ detalii. Așa:

Administratorul din serviciul central, care este obligat sĕ inspecteze odată pe lună fiă-care ocol, la pădure și în cancelarie, primesce pe an 1400 fl. léfă, 300 fl. indemnisația de locuință. 80 stere lemne de foc, și câte 50 fl. pe lună diurnă de transport.

Ajutorul inspectorului are pe an 1000 fl. léfă, 200 fl. pentru locuință și 40 stere de lemne. Décă iese afară, mai primesce câte 3 fl. pe di diurnă, 15 cr. pentru fiă-care chilometru de cale, ér pe calea ferată și la diligență costul drumului în clasa a II-a.

Taxatorul are 800 fl. léfă, 200 fl. pentru cuartir décă n'are, locuință oficială, și 40 st. lemne de foc. Când lucréză afară, are diurnă de 2 fl. 50 pe di; pentru drumurile făcute călare mai primesce pentru cal câte 1 fl. 50 pe di; ér pentru drumurile ordinare, cu trenul séu cu diligența, ca și ajutorul inspectorului.

Șefii de ocóle sunt toțĭ egalĭ în rang și remunerație. Ei au 800 de fl. léfă, 200 fl, pentru locuință, unde lipsesc pavilióнele, câte 40 stere lemne de foc aduse la domiciliu, 30 fl. spese de cancelarie, alțĭ 20 fl. pentru încăldítul cancelariei, și 300 fl. diurnă de transport de orĭ-ce natură în cuprinsul ocolului; în total ca la 1400 fl. pe an socotit și lemnele. Când iasă din ocolul sĕu, mai primesce diurnă de 3 fl. pe di, și spesele de transport cu ajutorul administratorului.

Prim-codrenii și codrenii sunt numai de câte-o singură clasă.

Prim-codrenii (brigadierii) primesc pe an 360 fl. léfă, 40 fl. pentru locuință, 60 fl. pentru uniformă și 16 stere lemne de foc. Când iésă din cercul sĕu ca martor în procesele pentru delicte, i-se restitue spesele de transport din partea acusatului.

Codrenii (pădurarii) au 180 fl. léfă, 30 fl. pentru cuartir, 40 fl. pentru uniformă, cele 16 stere lemne și spesele transport întocmai ca brigadierii.

După cum se vede, atât brigadierii cât și pădurarii sunt aci bine plătițĭ, în raport mai ales cu pădurarii noștri. In schimbul acestei remunerații ei fac însĕ un adevĕrat serviciu. Este o plăcere sĕ le vedĭ ținuta, disciplina și pădurile încredințate pazei lor.

(Va urma).

DIVERSE.

Musica și primăria din Turin. Consiliul comunal al orașului italian Turin este unul din cele puține, care se gândesce serios la arta musicală. In budgetul acelei comunĭ este prevĕdută pentru musică, respectabila sumă de 173.000 fr., repartisațĭ astfel: 43.000 pentru teatrul Regio, 42.000 pentru liceul musical, 42.000 pentru orchestra teatrului Regio și 17.000 fr. pentru musica municipală.

Literatură.

Din „Transilvania“, organul Asociațiunei transilvane, despre care scim, că cu începutul acestui an a întrat sub direcția d-lui Dr. C. *Diaconovich*, au apărut Nr. I—II pentru Ianuarie și Februarie, avênd un format mai mare, dér va apăré numai în 10 numerĭ pe an, în loc de 12, ca înainte. Cuprinsul, care atât în formă, cât și în fond presentă îmbunătățirĭ, este următorul: Mutatis mutandis (Asociațiunea și organul ei); Pomul de Crăciun, de Dr. Petru Span; Dr. G. Weigand, de Dr. E. Dăianu; Documente referitóre la istoria lui Mihaiŭ Vitézul (scóse din archiva cetății și universității săsescĭ din Sibiiu); Rhaeto Romanii; Economiă („Compasul românesc“ redactat de P. Petrescu, Raportul camerei de comerciu din Brașov, „Merceologiă și technologiă“ de A. Vlaicu); Sciință, literatură și artă; Scirĭ din sînul Asociațiunei. In partea oficială: Către inteligența română (apel dat de Comitet); Invitare la prenumerațiune (pentru „Enciclopedia Română.); Autorii („Enciclopediei Române“.) Proces verbal (din ședința comitetului.)

*

Povestirĭ de *Petra-Petrescu* à 80 cr. francate. De vêndare la administrația nóstră.

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 5 Februarie 1896.

Renta ung. de aur 4%	122.70
Renta de corône ung. 4% . . .	99.10
Impr. căil. fer. ung. în aur 4½% .	125.20
Impr. căil. fer. ung. în argint 4½%	102.15
Oblig. căil. fer. ung. de ost. I. emis.	121.65
Bonurĭ rurale ungare 4% . . .	97.65
Bonurĭ rurale croate-slavone. . .	98.—
Imprum. ung. cu premii	153.50
Losurĭ pentru reg. Tisei și Segedin.	141.50
Renta de hârtie austr.	101 05
Renta de argint austr.	101.10
Renta de aur austr.	122.55
Losurĭ din 860	147.75
Acții de ale Băncei austro-ungară.	1075.—
Acții de-ale Băncei ung. de credit.	431.25
Acții de-ale Băncei austr. de credit.	378 75
Napoleondorĭ.	9.61
Mărcĭ imperiale germane . . .	59.22½
London vista	121.20
Paris vista	48.02½
Rente de corône austr. 4%. . .	101.50
Note italiene.	44.15

Cursul pietei Brașov.

Din 6 Februarie 1896.

Bancnote rom.	Cump.	9.51	Vênd.	9.54
Argint român.	Cump.	9.47	Vênd.	9.52
Napoleon-d'orĭ	Cump.	9.57	Vênd.	9.61
Galbenĭ	Cump.	5.62	Vênd.	5.67
Ruble rusescĭ	Cump.	127.½	Vênd.	—.—
Mărcĭ germane	Cump.	58.80	Vênd.	—.—
Lire turcescĭ	Cump.	—.—	Vênd.	—.—
Scris. fonc. Albina 5%		—.—	Vênd.	—.—

Nr. 416 —1896.

PUBLICAȚIUNE.

Prin publicațiunea din 29 Aug. 1893 Nr. 10804—1893 s'au provocat acei posesorĭ de case, carĭ din incidentul instalațiunei anectărei apaductului la casele lor, au întrodus din casele lor canalurĭ de scurgere în canalurile deschise și acele subterane, ca în sensul ordinei orășenescĭ de clădit, sĕ arăte astfel de întroducerĭ de canalurĭ imediat oficiului orășenesc de clădirĭ.

De vreme ce prin astfel de întroducerĭ defecte, străbat prin canalurile de scurgere tóte gasurile stricăcióse ce se desvóltă în canalurile principale în case, causându-se în urma acestora diferite bóle infectuóse, de aceea se provócă din nou toțĭ acei posesorĭ de case, carĭ au întrodus până acuma și vor întroduce și pe viitor astfel de canalurĭ de scurgere în casele lor, ca sĕ arate acésta scripturistice magistratului orășenesc, pentru ca sĕ li-se pótă da spre acest scop permisiunea din partea oficiului orășenesc de clădirĭ

In arĕtare este de a-se aminti scopul întroducerei canalului de scurgere, adecă: décă prin acest canal are de a se scurge numai apă curată séu și apa folosită.

După săparea canalului și anume înainte de ce sĕ se acopere canalul este de a-se avisa oficiului administrativ al apaductului orășenesc, prin care sĕ se constateze modul lucrărei luându-se act despre situațiunea canalului.

Acei carĭ în contra acestei provocărĭ întroduc fără permisiune oficiósă astfel de canalurĭ de scurgere, séu chiar în casul reparaturilor rup pavagiul fără permisiune oficiósă, sĕ pedepsesc în sensul §-lui 86 a ordinei de clădit și li-se casséză totdeodată astfel de canalurĭ întroduse.

Brașov, în 16 Ianuurie 1896.

886,2—2. **Magistratul orășnsc.**

Locurĭ de pașune pentru vite,

în ținutul hotarului Rotbav, și anume:

1) Locul de pășune din pădurea bisericei evang. 218 holde catastrale 1400 □⁰ de mare.

2) Câmpul ce se va comasa la acest loc, bun pentru pășunit oile, cir ca 300 holde catast. de mare

se vor da în arêndă pe 3 anĭ prin licitațiune orală, séu pe cale de oferte **în diua de 16 Febr. st. n. 1896 dela órele 11 a. m. până la 2 óre p. m.** în localul școlei din Rotbav.

Amatorii de a arênda aceste locurĭ au de-a depune vadiu înainte de începerea licitației:

1) Pentru pășunea din pădurea bisericei după suma licitației de fl. 700 = fl. 70.

2. După Câmpul ce se va comasa (3 fl. de holdă) după suma anuală de fl. 900 = fl. 90, adecă un vadiu de 10%.

Ofertele au sĕ fiă însoțite cu vadiu de 10% după sumele de sus, și cu declarația, că oferentului 'i sunt cunoscute condițiile și le acceptéză necondiționat.

Informații mai de aprópe se pot lua la

Presbiteriu Evang. AB.
893,1—3 în Rotbav.

Sosirea și plecarea trenurilor în Brașov.

Sosirea trenurilor în Brașov:

1. Dela Pesta la Brașov:

Tr. accelerat: — óre — m. diminéța.
Trenul de persóne: 8 óre diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 9 min. după am.
Trenul mixt: 10 óre 25 minute séra.

2. Dela Bucuresci la Brașov:

Trenul accel: 2 óre 18 min. după am.
Trenul mixt: 5 óre 20 m. după amédĭ.
Trenul de persóne: 9 óre 8 minute séra.
Trenul accel.: — óre — minute séra.

3. Dela Zĕrnescĭ la Brașov: (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 7 óre 36 min. diminéța.
Trenul mixt: 1 óră 29 min. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Ch.-Oșorheiu la Brașov.

Trenul de pers.: 8 óre 15 min. dimin.
Trenul de persóne: 1 óră 46 m. d. am.
Trenul mixt: 7 óre 12 min. séra.

5. Dela Sinaia la Brașov*)

Trenul de persóne 7 óre 40 m. dim.

Plecarea trenurilor din Braș.

1. Dela Brașov la Pesta

Trenul mixt: 5 óre 8 min. diminéța.
Trenul accel.: 2 óre 45 min. după am.
Trenul de persóne: 7 óre 43 min. séra.
Tr. accelerat: — óre — min. séra.

2. Dela Brașov la Bucurescĭ:

Trenul de pers.: 3 óre 55 min. dimin.
Tr. accelerat: — óre — m. dimin.
Trenul mixt: 11 óre înainte de amédĭ.
Trenul accel.: 2 óre 19 min. după am.

3. Dela Brașov la Zĕrnescĭ. (Gara Bartolomeiu.)

Trenul mixt: 8 óre 35 min. diminéța.
„ „ 4 „ 55 m. după am.
Trenul mixt: 0 óre — min. séra.

4. Dela Brașov la Ch.-Oșorheiu.

Trenul de persóne: 3 óre 1 după am.
Trenul mixt: 8 óre 50 minute dimin.
Trenul de pers.: 5 óre 20 min. dimin.

5. Dela Brașov la Sinaia*)

Trenul de persóne 6 óre 40 min. séra.

*) Acest tren circuléză numai Joia Dumineca și la sĕrbătorĭ.